

Σκύλος, παιδί και δαγκώματα

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Τα παιδιά είναι ποιο ευάλωτα στα δαγκώματα των σκύλων! Το άρθρο αυτό δεν έχει καμία πρόθεση να κατηγορήσει τα παιδιά στην περίπτωση που δαγκωθούν από σκύλο. Σπάνια υπάρχει δικαιολογία για ένα σκύλο που δάγκωσε άνθρωπο, όμως γνωρίζοντας τους λόγους που ένα σκυλί μπορεί να φτάσει στην κατάσταση να δαγκώσει, και βλέποντας τα γεγονότα μέσα από τα μάτια του σκύλου, σίγουρα θα βοηθήσει να αποφύγουμε τα επώδυνα περιστατικά.

Τα παιδιά είναι ποιο ευάλωτα στα δαγκώματα των σκύλων!

Μέχρι την ηλικία των 14 ετών, σχεδόν τα μισά από τα παιδιά έχουν ζήσει την εμπειρία του δαγκώματος από σκύλο.

Το μεγαλύτερο πλήθος των συμβάντων συμβαίνει σε παιδιά της ηλικίας κάτω των 9 ετών με αποτέλεσμα η βλάβη να είναι τόσο σωματική όσο και ψυχολογική. Κατανοώντας την συμπεριφορά των σκύλων και προετοιμάζοντας τον εαυτό μας για το τι πρέπει να κάνουμε σε περίπτωση αντιπαράθεσης μαζί του, πολλά από τα συμβάντα αυτής της μορφής μπορούν να αποφευχθούν.

Τα περισσότερα από τα σκυλιά είναι και ασφαλή και ευχάριστα στην συναλλαγή μαζί τους, όμως κάποια άλλα, και δεν είναι δύσκολο να αναγνωρίσουμε ποια, έχουν τους δικούς τους κανόνες όσο αφορά τα παιδιά. Το αν εμείς οι άνθρωποι θεωρούμε τους κανόνες αυτής της μειονότητας σωστούς (για τα ανθρώπινα δεδομένα) είναι το θέμα που παρεξηγούμε τόσο συχνά τις συμπεριφορές των σκυλιών.

Οφείλουμε να κατανοήσουμε τα σκυλιά μας και να βοηθήσουμε τα παιδιά να μάθουν να σέβονται και να αναγνωρίζουν τις καταστάσεις που θα πρέπει να αποφεύγουν.

Το άρθρο αυτό δεν έχει καμία πρόθεση να κατηγορήσει τα παιδιά στην περίπτωση που δαγκωθούν από σκύλο. Σπάνια υπάρχει δικαιολογία για ένα σκύλο που δάγκωσε άνθρωπο, όμως γνωρίζοντας τους λόγους που ένα σκυλί μπορεί να φτάσει στην κατάσταση να δαγκώσει, και βλέποντας τα γεγονότα «μέσα από τα μάτια του σκύλου», σίγουρα θα βοηθήσει να αποφύγουμε τα επώδυνα περιστατικά.

Στη χώρα μας δεν υπάρχουν στατιστικά σχετικά με περιστατικά δαγκωμάτων σκύλων και αυτό διότι δεν υπάρχει στην κουλτούρα μας το σκεπτικό της αναφοράς και καταγραφής. Δανειζόμενοι λοιπόν στοιχεία από μια 3 ετή καταγραφή των πανεπιστημίων του Chicago και του Dallas σας παραθέτω συγκεντρωτικά τα συμπεράσματα.

Για παιδιά κάτω των 4 ετών

60% δαγκώθηκαν στο κεφάλι, σβέρκο και πρόσωπο

90% δαγκώθηκαν στο ίδιο τους το σπίτι

40% δαγκώθηκαν από τον σκύλο τους

60% των σκυλιών δεν είχαν ιστορικό δαγκώματος.

Για παιδιά από 4 ετών μέχρι 16 ετών

18% δαγκώθηκαν στο κεφάλι, σβέρκο και πρόσωπο

38% δαγκώθηκαν στο ίδιο τους το σπίτι

18% δαγκώθηκαν από τον σκύλο τους

50% των σκυλιών δεν είχαν ιστορικό δαγκώματος.

Περαιτέρω έρευνες έδειξαν ότι : 51% δαγκώθηκαν στο κρεβάτι τους και τα περισσότερα από το ίδιο τους το κατοικίδιο. Κανένα συμβάν δεν σχετίζεται με αδέσποτα ζώα.

Στα περισσότερα από τα περιστατικά ΔΕΝ υπήρχαν ενήλικες μάρτυρες!

Έτσι λοιπόν αναδύονται ορισμένα πολύ σημαντικά ερωτήματα: Γιατί επιτράπηκε η είσοδος του σκύλου στον χώρο ύπνου του παιδιού; Που ήταν οι γονείς ή έστω κάποιος ενήλικος; Πολλά από τα εν' δυνάμει αυτά περιστατικά μπορούν να αποφευχθούν προσφέροντας στα σκυλιά μας το σωστό περιβάλλον και την σωστή εκπαίδευση.

Ωστόσο δεν είναι στόχος του άρθρου αυτού να δώσει οδηγίες για το πώς να εκπαιδεύσουμε τα σκυλιά μας να μην δαγκώνουν, αλλά να μάθει τα παιδιά πώς να προστατεύονται.

Πως μπορούμε να καταλάβουμε πότε ένα σκυλί είναι ταραγμένο.

Τα σκυλιά είναι ζώα και τα ζώα δαγκώνουν. Έτσι λοιπόν το οποιοδήποτε σκυλί μπορεί να δαγκώσει, όμως τα περισσότερα δεν θα το κάνουν αν ενεργήσουμε με τον σωστό τρόπο όταν βρισκόμαστε κοντά τους.

Τα σήματα που θα πρέπει να προσέξουμε σχετίζονται με την γλώσσα του σώματος του σκύλου. Ειδικότερα μια στάση όπου η ουρά είναι όρθια, η τρίχα της πλάτης όρθια και ο σκύλος παρουσιάζει τα δόντια του και γρυλίζει, σημαίνει ότι πρέπει να

τεθούμε σε άμεση επιφυλακή.

Αν το παιδί συνεχίσει την δραστηριότητα που ταραάζει το σκυλί, τότε αυτό ενδέχεται να ταραχθεί περισσότερο και πιθανά να δαγκώσει. Αν τα αυτιά του σκύλου είναι γερμένα προς τα πίσω και η ουρά είναι ανάμεσα στα σκέλια τότε το σκυλί είναι τρομαγμένο και τότε ή θα προσπαθήσει να φύγει ή αν δεν έχει αυτή την επιλογή τότε μπορεί και να επιτεθεί.

Σε κάθε περίπτωση ο σκύλος προσπαθεί να αυξήσει την απόσταση ανάμεσα στον ίδιο και σε αυτό που τον τρομάζει. Το ποια λύση θα επιλέξει εξαρτάται από πολλούς παράγοντες όπως οι εμπειρίες του σκύλου, αν έχει λάβει και τι είδους εκπαίδευση, η γενετική του προδιάθεση, το ταμπεραμέντο του.

Πάντως την πλησιάσετε ένα σκυλί που δείχνει φοβισμένο. Ένα επιθετικό σκυλί έχει σε γενικές γραμμές : τα αυτιά όρθια, το σώμα σφιχτό, την ουρά ψηλά και το τρίχωμα όρθιο.

Ένα τρομαγμένο σκυλί έχει σε γενικές γραμμές:

τα αυτιά πίσω, το σώμα χαμηλωμένο, και την ουρά στα σκέλια.

Σημαντικά σημάδια είναι επίσης :

το γρύλισμα και γαύγισμα,

το σήκωμα των χειλιών.

Τα σκυλιά που έχουν υιοθετήσει μια αμυντική ή επιθετική γλώσσα σώματος συνήθως έχουν αυτό που ονομάζουμε «περίμετρο ασφαλείας». Έτσι λοιπόν το παιδί είναι ασφαλές όσο βρίσκεται έξω από την νοητή αυτή περίμετρο που ο σκύλος προβάλλει.

Όμως η ακτίνα της ζώνης αυτής διαφοροποιείται μεταξύ των σκυλιών και μπορεί μάλιστα να αλλάξει και για τον ίδιο σκύλο ανάλογα με τις καταστάσεις του περιβάλλοντος. Η αμυντική στάση συνήθως υιοθετείτε από το ντροπαλό ή φοβικό σκύλο.

Είναι διστακτικός, δειλός, φοβάται εύκολα, τείνει να αποφεύγει συγκεκριμένους ανθρώπους ή αντικείμενα.

Τα ντροπαλά σκυλιά μπορεί να είναι ευγενικά, αγαπησιάρικα, υπάκουα όμως μπορεί να δαγκώσουν αν φοβηθούν. Το κίνητρο του σκύλου είναι να κυνηγήσει και να διώξει τον άνθρωπό. Το πρόβλημα όμως είναι ότι δεν μπορούμε πάντα να πούμε με βεβαιότητα ποια άτομα ή καταστάσεις φοβίζονται το σκυλί μας.

Το φοβικό σκυλί μπορεί να σας ξεγελάσει με το να μοιάζει «γενναίο». Το σκυλί γρυλίζει και σηκώνει την τρίχα στην ράχη σαν ένα γενναίο σκυλί όμως τα αυτιά μπορεί να είναι γερμένα προς τα πίσω το σώμα να είναι χαμηλωμένο και η ουρά στα σκέλια.

Επίσης μπορεί η ουρά να κουνιέται όμως αυτό δεν σημαίνει πάντα ένα φιλικό σκυλί. Μπορεί να γαυγίσει και να σας «καρφώσει» με τα μάτια του, να φύγει για να ξαναγυρίσει ευθείς αμέσως και να επαναλάβει την στιχομουθία. Το σκυλί αυτό δεν

θέλει να έρθει σε αντιπαράθεση με το πρόσωπο που το τρομάζει και «εύχεται» να το τρομάξει τόσο που να φύγει μακριά, όμως αν δεν σεβαστούμε το μήνυμα που μας στέλνει και περάσουμε τα όρια τότε μπορεί και να δαγκώσει.

Μια επιθετική στάση σώματος είναι όταν το σκυλί δείχνει εχθρικό και έτοιμο για μάχη, έχει αυτοπεπίθεση και δείχνει κυριαρχικό.

Το σκυλί μπορεί να είναι αγαπητό και αφοσιωμένο στο άμεσο περιβάλλον του αν λάβει την πρέπουσα εκπαίδευση όμως το σκυλί αυτού του είδους δίνετε να δαγκώσει αν το προκαλέσουμε. Το μεγάλο ζήτημα είναι ότι τα σκυλιά και οι άνθρωποι διαφέρουν στο τι θεωρούν ως απειλή και ως εκ' τούτου δεν μπορούμε πάντα να γνωρίζουμε τι θα εκλάβει ως απειλή ο σκύλος.

Πως μπορεί ένα παιδί να αποφύγει να το δαγκωθεί;

Ποτέ δεν αγγίζουμε ένα σκύλο που τρώει.

Δεν παρενοχλούμε τον σκύλο.

Αν ο σκύλος κυνηγήσει ποδηλάτη, τότε θα πρέπει αυτός να κατέβει αμέσως από το ποδήλατο και να το τοποθετήσει ανάμεσα στο ίδιο και τον σκύλο αλλά και ΝΑ ΜΗΝ ΚΟΙΤΑΕΙ ΤΟΝ ΣΚΥΛΟ.

Αποφυγή στις αγέλες σκύλων. Αν ωστόσο βρεθείτε ανάμεσα σε σκυλιά ΜΗΝ τρέξετε και ΜΗΝ φωνάζετε.

ΜΗΝ ενοχλείτε έναν σκύλο που κοιμάται.

Αν συναντήσετε έναν άγνωστο σκύλο ΠΟΤΕ μην τον χαϊδέψετε στο κεφάλι αλλά στο πλάι του προσώπου του, κάτω από το πιγούνι ή στο στήθος και πάντα από την πλευρά που βρίσκεστε εσείς. Καλύτερα μην το χαϊδέψετε καθόλου αν δεν είστε εξοικειωμένοι με τον τρόπο επικοινωνίας των σκύλων

Ρωτήστε τον ιδιοκτήτη του σκύλου αν είναι ασφαλές να χαϊδέψετε τον σκύλο. Αν ναι, τότε δώστε του τον χρόνο να σας μυρίσει.

ΜΗΝ χαϊδεύετε σκυλιά που βρίσκονται εντός αυτοκινήτου, καθώς είναι χώρος που ο σκύλος ενδέχεται να προστατεύει.

ΜΗΝ προσπαθήσετε να χωρίσετε σκυλιά που τσακώνονται.

ΠΟΤΕ μην πλησιάζετε σκύλο που είναι

Αν σας πλησιάσει άγνωστος σκύλος παραμείνετε ακίνητοι ως δέντρο.

Τα σκυλιά και τα παιδιά μπορούν να ζήσουν αρμονικά μαζί, αρκεί να εκπαιδευτούν και τα δύο προς τον στόχο αυτό μαθαίνοντας να σέβονται ο ένας τα όρια του άλλου. Ποτέ μην αφήνετε παιδιά μόνα χωρίς την επίβλεψη κάποιου ενήλικα.

Γράφει: Στέφας Αντώνης Θετικός Εκπαιδευτής Σκύλων

Πηγή: iatronet.gr